

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 septembrie 2019 – Vereniging van Effectenbezitters/BP plc

(Cauza C-709/19)

(2020/C 19/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vereniging van Effectenbezitters

Pârâtă: BP plc

Întrebările preliminare

- 1) (a) Articolul 7 teza introductivă punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I bis”) trebuie interpretat în sensul că materializarea directă a unui prejudiciu pur financiar într-un cont de investiții din Țările de Jos sau într-un cont de investiții al unei bănci și/sau al unei societăți de investiții cu sediul în Țările de Jos, care este consecința deciziilor de investiții care au fost adoptate sub influența informațiilor generale publicate pe plan global, dar incorecte, incomplete și înșelătoare ale unei întreprinderi internaționale listate la bursă oferă un element de legătură suficient pentru a stabili competența internațională a instanțelor neerlandeze în temeiul locului producerii prejudiciului („Erfolgsort”)?

(b) În cazul unui răspuns negativ, este necesar să existe împrejurări suplimentare care să justifice că instanțele neerlandeze sunt competente și care sunt aceste împrejurări? Împrejurările suplimentare menționate la [punctul] 4.2.2 din cererea de decizie preliminară sunt suficiente pentru a întemeia competența instanțelor neerlandeze?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 3:305a din BW (Burgerlijk Wetboek, Codul civil din Țările de Jos) de o asociație având ca obiect să reprezinte, în temeiul dreptului propriu, interesele colective ale investitorilor care au suferit un prejudiciu în sensul primei întrebări, ceea ce determină printre altele faptul că nu sunt stabilite nici domiciliile respective ale acestor investitori și nici împrejurările speciale ale achizițiilor individuale, respectiv ale deciziilor individuale de a nu vinde acțiunile deja deținute?
- 3) În cazul în care instanța neerlandeză este competentă în temeiul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles I bis să se pronunțe cu privire la acțiunea formulată în temeiul articolului 3:305a din BW, instanța în cauză este, în conformitate cu articolul 7 punctul 2 din acest regulament, competentă din punct de vedere teritorial, atât pe plan internațional, cât și pe plan intern, să se pronunțe cu privire la toate acțiunile în despăgubire individuale ulterioare, formulate de investitori care au suferit un prejudiciu în sensul primei întrebări?
- 4) În cazul în care instanța neerlandeză în discuție este, în sensul întrebării a treia, competentă din punct de vedere teritorial pe plan internațional, însă nu și pe plan intern, putându-se pronunța cu privire la toate acțiunile în despăgubire individuale formulate de investitori care au suferit un prejudiciu în sensul primei întrebări, atunci competența teritorială internă trebuie stabilită în funcție de domiciliul investitorului prejudiciat, de sediul băncii unde este deschis contul personal al acestui investitor sau de sediul băncii unde este deschis contul de investiții al acestui investitor sau trebuie să fie avut în vedere un alt element de legătură?